

31.

toukokuuta

Marja Suna on suunnitellut tuotteita niin kankaista, paperista, nahasta kuin lasistakin, joita näyttelyssä edustavat muun muassa Huulet/Lips.

Suomalaisen muotoilun huiput loistavat lasimuseossa

Pia Herme

AAMUPOSTI | Luovuus pysähtyy harvoin yhteen materiaaliin. Luovaan ihmiseen kiinteästi liittyvä uteliaisuus ajaa kokeilemaan aina uutta.

Siinä lähtökohtia Suomen lasimuseon kesänäyttelyyn, jonka otsikkona on Karahvista kirjalliseen.

Se esittelee kolmisenkymmentä tekijää, jotka ovat suunnitelleet sarjatuotantoon tuotteita paitsi ennen kaikkea lasista myös monista muista materiaaleista.

Mukana on tekijöitä, joista osa on vasta uransa alussa, osa jo mainetta ja menestystä saaneita konkareita. Pääpaino on uudessa eli 1990–2012 tuotannossa.

–Uusinta uutta on esimerkiksi Harri Koskisen tuoli, joka vastikään lanseerattiin Milanossa ja

on vasta menossa tuotantoon, kertoo tutkija **Uta Lauren**.

Intendentti **Kaisa Koivisto** korostaa, että teollisuuden palveluksessa olevat vakituiset lasimuotoilijat ovat menneitä aikoja. Nykyisin lasin parissa työskentelevät ovat freelancereita, jotka työstävät myös muita materiaaleja.

–Pitää olla kuin ameeba, jotta pärjää, tuumaa **Risto Granlund**.

Uransa muun kuin lasin kanssa aloittaneille lasi edustaa Kaisa Koiviston mukaan usein ”vapauden valtakuntaa”, jossa saa toteuttaa itseään vapaammin.

–Olen aina kerännyt vanhaa lasia. Sitten ystäväni kysyi minulta, miksi et tee suunnittele sitä itse? **Marja Suna** kertoo lasimaailmaan sukeltamisestaan.

Suna on tullut tunnetuksi Marimekon tekstiilitaiteilijana ja Kalevala Korun korujen suunnitelijana. Sitemmin on syntynyt kenkiä, paperiveistoksia sekä lasista vateja ja maljakoita ja jopa muhkeat lasihuulet.

–Töittäni takana on aina jokin ajatus. Huulessa se on, että viesti kulkee aina huulien kautta, hän kertoo.

Menestystä on sadellut: valtion taideteollisuuspalkinto vuonna 1979, vuonna 1998 Vuoden muotitaiteilijan titteli ja Kaj Franckin muistopalkinto vuonna 2010.

Teollisuudelle hän ei enää tuotteita suunnittele - menestynyt muotoilija pystyy keskittymään omaehtoiseen luovaan työhön. Onnellinen tila?

–No on, mutta ei sekään aina niin helppoa ole! Suna nauraa. Näyttelyitä on jatkuvasti ympäri maailmaa. Näille laakereille moni olisi jo levähtänyt, mutta Marja Suna kertoo uusien ideoiden pulppuavan alati esille.

–Tarve tehdä on niin vahva, hän huokaa.

Lasiesineensä Suna on puhalluttanut riihimäkeläisellä **Jaakko Liikasella**, joka yhdistää myös **Ristomatti Ratian** Riihimäkeen. Yhteistyö alkoi sattumasta, kohtaamisesta maarianhaminalaisella kadulla, jossa Liikanen puhalsi lasia.

–Kysyin häneltä, voisiko hän toteuttaa lasiesineeni, jota amerikkalaisyritys ei pystynyt valmistamaan, Ratia kertoo.

Näyttelyssä Ratialta on lasia edustamassa iso tölkki, joka syntyi omasta tarpeesta saada käyttökelpoinen ja kaunis esine kotiin. Jokainen tekijä sai itse valita muut näytteille pantavat. Ratia valitsi Marimekolle suunnittelemansa laukun ja Palaset-hyllykön, joita hän pitää onnistuneimpina tuotoksinaan sekä Saaristo-sarjaan liittyvän arkun.

–Uudet ideat syntyvät tekemisen kautta. Se voi olla vaikka lasiin taittava valo, jonka leikki vaikuttaa tuotteen muotoiluun.

Lasia - ja muuta, Suomen lasimuseo 1.6.-23.9. Mukana Risto Granlund, Annaleena Hakatie, Mari Isopahkala, Teemu Järvi, Vesa Kattelus, Jukka Korpihete, Harri Koskinen, Camilla Kropp, Mikko Laakkonen, Stefan Lindfors, Pertti Metsälampi, Camilla Moberg, Katriina Nuutinen, Heikki Orvola, Anni Paunila, Pentagon Design, Anu Penttinen, Markku Piri, Ritva-Liisa Pohjalainen, Risto-Matti Ratia, Markku Salo, Antti-Jussi Silvennoinen, Marja Suna, Kirsti Taivola, Marjukka Takala, Oiva Toikka, Kati Tuominen-Niittylä, Jorma Vennola, Björn Weckström.

Lasismien ensimmäinen yhteisnäyttely lasimuseossa

Pia Herme

AAMUPOSTI | Giancarlo on punainen ja niin vauhdikkaan näköinen, että aikuisenkin tekee mieli ryhtyä leikkimään.

–No, ei se liiku! nauraa lasisen kilpa-auton tekijä, **Kaapo Lähdesmäki**.

Hän on valmistanut riihimäkeläisen Lasismi-osuuskunnan ensimmäiseen yhteiseen näyttelyyn 1950–1960-lukujen kilpa-autoja kunnioittavan kokonelman, jonka jokainen teos on

saanut nimensä niiden aikojen tunnettujen kilpa-autoilijoiden mukaan. Uusia kuskeja ei ole kelpuutettu mukaan.

Tekijä myöntää olevansa innokas moottoriurheilun ystävä, jolle lasisten, liikkumattomien autojen valmistaminen on ”melkoista hullun touhua”. Mutta aihe on eittämättä kiehtova.

–Tällaisia isojen poikien leluja, hän hymähtää.

Lasismien näyttelyssä on myös jättikokoisia lasipillereitä, lauk-

Lasismi Suomen lasimuseossa 1.6.-23.9. Helmi Remes, Maarit Lähdesmäki, Toni Kokkila, Kaappo Lähdesmäki, Joonas Laako, Kimmo Reinikka, Maria Jutila, Erno Takala.

kuja ja silmämunia. Nuoret tekijät haluavatkin tuoda alalle tuoreita näkemyksiä siitä, mitä kaikkea taidelasi voi olla. Teemana ovat aistit. Niinpä myös näkövammaiset voivat kosket-

telemalla saada elämyksen lasin moni-ilmeisyydestä.

Osuuskunta syntyi lasitehtaalle vasta puolisoista vuotta sitten lasinpuhaltaja **Jaakko Liikasen** entisiin tiloihin.

Liikasen jätti nuorille tekijöille myös entisiä asiakkaitaan, joille tehtävien tilaustöiden ohella jäsenillä on myös omaa mallistoa piensarjoista taidelasiin.

–Ja osuuskunta vaikuttaa erittäin yhteistyökykyiseltä, mi-

kä lienee harvinaista taiteilijoiden keskuudessa, naurahtaa intendentti **Kaisa Koivisto**.

Toni Kokkila valmistui Nuutajarveltä vasta vuoden vaihteessa, vaikka toimikin osuuskunnassa jo opiskeluaikanaan. Hän myöntää, että nuorelle tekijälle pääsy ensimmäiseen näyttelyyn valtakunnalliseen lasimuseoon on iso juttu.

Näyttelyyn hän on luonut Corallia-teoksen, joka syntyi halusta kokeilla, mitä lasista pystyy tekemään.